

۱- پاکزاد آزادخانی ۲- افسانه عبدی

۱- دکتر برنامه ریزی شهری ، استادیار موسسه غیر انتفاعی باختر ایلام

Email:pakzad540azad@gmail.com

۲- دانشجو کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری - دانشگاه غیر انتفاعی

باختر ایلام

Email:a.abdi122@yahoo.com

چکیده

شهرگریزی روندی است که شامل تمرکز جمعیت از یک ناحیه با تمرکز جمعیتی بالا به یک ناحیه با تمرکز پایین است. کلانشهر اهواز با دارا بودن جاذبه های اقتصادی قوی و واقع شدن در مرکز استان خوزستان همواره مورد توجه مهاجرین استانی و غیر استانی بوده است. هدف از این تحقیق بررسی روند تحولاتی جمعیت شهرنشین در بوجود آمدن پدیده شهرگریزی است. روش تحقیق توصیفی-تحلیلی است و نوع تحقیق کاربردی می باشد. نتایج تحقیق نشان دهنده آن است که در حدود ۵۹ /۰ درصد از کل جمعیت اهواز در سال ۱۳۸۵ طی ده سال قبل از آن به تدریج از شهر به روستاهای مجاور نقل مکان کرده اند. ۱۶ /۰ درصد از کل جمعیت اهواز در سال ۱۳۹۰ طی یک دوره ۵ ساله به تدریج از شهر به روستاهای مجاور مهاجرت کرده اند که نشان از وجود پدیده شهرگریزی در شهر اهواز می باشد.

کلید واژه: شهرنشینی، شهرگریزی، مهاجرت، شهر اهواز